

хващатъ бърже да се свѣстиватъ отъ голѣмата сѣсиция. Българското население почна да слиза отъ планинитѣ и да търси мѣсто въ плодороднитѣ равнини и въ градоветѣ.

Въ началото на сегашното столѣтие намиратъ се малко българи християни въ София, Пловдивъ, Сливенъ, Скопие, Велесъ, Битоля и други градове на България, Тракия и Македония. Обаче прѣзъ течение на столѣтието броятъ имъ бърже расте и тѣ прѣдъ руско-турската война завзиматъ вече въ главнитѣ градове видно мѣсто, а въ второстепенитѣ наддѣляватъ.

Албанскитѣ и сърбскитѣ области, като по-малко пострадали отъ турскитѣ нахлувания, по-скоро се свѣстиха. Сжщото нѣщо виждаме и въ най-старитѣ грѣцки жилища въ Морея и срѣдна Грѣция, дѣто още прѣзъ XVII. ст. грѣцкитѣ народъ бѣ силенъ. Рускиятъ анонимъ пътувачъ отъ това врѣме намира Морея и Албания населени само съ грѣци и арнаути.<sup>1)</sup>

Силенъ обратъ се наченва съ упадѣка на турската политическа власть. Прѣзъ XIX. в. турскиятъ елементъ бърже изчезва изъ областитѣ, които Турция губи. Въ Грѣция и Сърбия турско население сега речи нѣма. Въ сѣверна и южна България има още много турци, но тѣ постоянно бѣгатъ въ Азия, и не е далечъ врѣмето, когато окончателно ще изчезнатъ.

Прѣзъ врѣме на турската власть ставатъ голѣми размѣстания на християнското население. Нѣкой път турцитѣ мѣстятъ цѣли села, а други път самò населението бѣга отъ по-заплашени къмъ по-спокойни мѣста вжтрѣ въ държавата, или вѣнъ отъ нея въ християнскитѣ земи.

Завоевателятъ на Цариградъ султанъ Мухамедъ II. прѣселява грѣци отъ Пелопонесъ, сърби отъ Сърбия и разни други народи отъ другдѣ въ Цариградъ и пуститѣ му околности.<sup>2)</sup> Муратъ I. е селилъ плѣнни българи и други християни въ Гелиболъ.<sup>3)</sup> Споредъ прѣвувеличени данни слѣдъ покоряванъето на Сръбия били изведени отъ нея 200.000 плѣнника и прѣснати по Азия и Африка.<sup>4)</sup> Въ 1502 год. австрийскитѣ войски, които бѣха завзели дунавска България, като се връщатъ назадъ, заличатъ съсъ себе множество народъ отъ Видинско и Никополско и го заселятъ между Бѣлградъ

<sup>1)</sup> Сырку, Описание Тур. Имперіи, 37.

<sup>2)</sup> Hammer, G. d. Os. Reiches, I. 435, 450, 454—455, 478.

<sup>3)</sup> В. Григоровичъ, О Сербіи въ ея отношеніяхъ къ сосѣднимъ державамъ, преимущественно въ XIV. и XV. ст. Казанъ, 1859. стр. 16—18.

<sup>4)</sup> Hammer, G. d. Os. Reiches, I. 447.